

[Waldorff]

end sagligt rigtigt. Hvad er en sagligt rigtigt frygt? Det synes jeg er en interessant diskussion. Hvad er rimeligt at frygte, hvis sandsynligheden er 6/100.000.000? Så kan vi godt sige, at de, der frygter, er hysteriske.

Det peger selvfølgelig hen i retning af det, som ministeren også har med, og det er da et af lyspunkterne, nemlig at i forbindelse med den teknologi, vi har med at gøre her, betyder psykologiske faktorer faktisk temmelig meget. Det kan vi lige så godt tage helt alvorligt. Det betyder også, at der må være en klar holdning til den type af teknologi, nemlig at vi ikke kan finde os i at skulle leve med en teknologi, som betyder, at folk har en særdeles sagligt begrundet frygt for noget, som, i tilfælde af at det går galt, har nogle konsekvenser, som er uoverskuelige.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om det efter min mening dårlige arbejde, der ligger til grund for ministerens redegørelse. Jeg har forsøgt at sætte mig en lille smule ind i det. Jeg har ikke ret meget forstand på den slags ting, men jeg har forsøgt at sætte mig en lille smule ind i, hvad det er for forudsætninger, der eksisterer for beregningerne af konsekvenserne for sundheden af en ulykke, som det er lykkedes landforureningsgruppen at få ned i en størrelsesorden, så det kan slås væk ved at henvise til, at det er meget farligere at ryge cigaretter – for slet ikke at tale om at gå på gaden, eller hvad man ellers kan finde på. Jeg mener at kunne se, at der også her er, ja, vi kan lige så godt kalde det manipuleret med forudsætningerne. Så vidt jeg forstår, er forudsætningen for, at gå-indendørs-aktionen virker, i virkeligheden, at man regner med en forholdsvis stor partikelstørrelse. Omvendt er forudsætningen for, at det er rimeligt at regne med en betydelig lavere partikelaf sætning i byerne, så vidt jeg kan se, en forholdsvis lille partikelstørrelse. Hvis man begynder at regne på de forudsætninger, så kan man muligvis nå til nogle helt andre resultater. Det kan være, OOA har ret, når de anslår, at det rigtige tal ved den værst tænkelige ulykke – som jeg lige skal gøre hr. Ole Bernt Henriksen opmærksom på er en ganske præcist defineret ting, men det kan han jo få lejlighed til at sætte sig ind i, når han er færdig med debatten her – ikke er de 24.000, men muligvis er 84.000. Og så kan det være, at tallet, i tilfælde af at vores beredskab virker bedst tænkeligt, slet ikke er omkring 2.000, men i

virkeligheden er omkring 23.000 – hvis alt går efter en snor, som planen er.

Jeg mener igen, at vi står i et tilfælde, hvor det er absurd at diskutere: er tallet 1.500, eller er tallet 84.000? Det, der er centralt her, er, at der er så store usikkerheder omkring beregningerne af konsekvenserne, at det er meningsløst at ville nå frem til et bestemt tal og på baggrund af dette bestemte tal lave en bestemt politik for, om man skal acceptere Barsebäck, om man skal acceptere atomkraft.

Det er muligvis i virkeligheden baggrunden for, at miljøministeren har sagt: jeg skriver et brev til svenskerne om, at det her kan medføre nogle helt uoverskuelige, meget alvorlige og i virkeligheden helt uacceptable konsekvenser for det danske samfund. Hvis vi kun havde fået redegørelsen og der ikke var sendt det brev, som er sendt til svenskerne, så stod vi dårligt. Nu mener jeg, der er nogle muligheder. Jeg mener, sagt under 4 øjne – det kan man selvfølgelig ikke sige herfra – at det egentlig er et meget godt brev, der er sendt til svenskerne; hvis vi altså tager alvorligt, hvad miljøministeren skriver.

Vi er kommet ud over den fase i historien, hvor vi sender en kanonbåd til Sverige, når der er noget, vi er utilfredse med. Det kan jeg sådan set godt acceptere at vi er. Så må man selvfølgelig vurdere, hvilke andre muligheder vi har. Jeg mener, det er rigtigt set, at vi skal henvise til miljøkonventionen og henvise til: hvad er det, vi ønsker, og hvad er det, vi har lovet hinanden, når vi har lavet en miljøkonvention? Jeg vil godt understrege, at for mig at se er det selve intentionerne med konventionen, mere end det er konventionens ord, der er betydningsfulde her. Svenskerne har en vis interesse i den konvention, som også fru Margrete Auken har været inde på. Jeg mener, at det i virkeligheden er utrolig afgørende at få konstateret, hvor alvorligt denne konvention tages. Det mener jeg, både når det drejer sig om svovlforurening, og når det drejer sig om Barsebäck. Det ville selvfølgelig have været rart, hvis man havde fået en reaktion fra svenskerne, allerede inden vi havde denne debat, men jeg mener, at man med baggrund i konventionen kan stille rimelige forventninger om, at svenskerne tager det her alvorligt.

Til sidst vil jeg godt spørge: hvor alvorligt ønsker ministeren at svenskerne skal tage